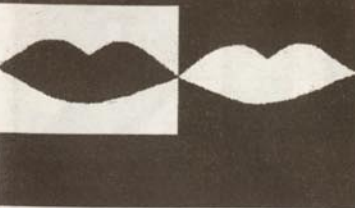

Cafégesprek

Tot een millimeter

Joanna Paszkiewicz praat met de kunstenaar
Jeroen Doorenweerd

Cafégesprek

Het was een erg leuk gesprek met Joanna Paszkiewicz, en de weergave ervan die ze mij stuurde vind ik fantastisch zoals die nu is; vol met fouten en vreemd taalgebruik, maar daardoor komt er een heel bijzondere poëtische kwaliteit en sfeer in de tekst. Ik zou het heel jammer vinden om die er uit te filteren en er weer een 'normaal' interview van te maken. Ik heb zelf vaker met het fenomeen van spreken in een vreemde taal gewerkt (zie de filmpjes over Meerstad op mijn website). Dat fascineert me. De vervreemding die dit interview zo oproept sluit dus weer heel erg goed aan bij de geest van mijn werk..

Jeroen Doorenweerd.

J.P.: - *Wij zijn nu niet in Lewenborg maar in Zernike, waar U bezig bent met het volgende project. Om precies te zijn... wij zitten in uw auto naast de tuin achter college gebouw. Vandaag en morgen vanaf ochtend werkt u intensief, ook fysiek intensief met uw kleine, vertrouwde Tilburgse equipe. Uw eigen website (www.jeroendoorenweerd.com) presenteert een verbazend lange lijst van opdrachten. Hoeveel realisaties heeft u vanaf 1991 gehad?*

J.D.: - Ongeveer eh ... zeventig.

J.P.: - *Als wij naar de foto's van jouw opdrachten kijken, en naar andere, en naar andere, komt er een overpeinzing... Alles van wat u heeft bedacht en gerealiseerd, heeft een directe verbinding en treedt in contact met mensen, met lokale bewoners, met bezoekers. Alles staat dichtbij ons "menselijk formaat". Het concept voor Lewenborg: een oud bunschip gebruikt om paling te vissen, als uitgangspunt gebruikt voor Uw opdracht, is daarvan een goed voorbeeld. Wij hebben iets van de geschie-*

denis van Nederland, zijn traditie, zijn troost, en iets van het dagelijkse leven, de werkomgeving. Maar wij hebben ook een kunstobject dat behoort tot de minimalistische stroming van moderne kunst. Hoe komt U eigenlijk op deze ideeën?

J.D.: - Ik begin altijd bij de situatie, op de plek zelf rondkijken; iets snuffelen, met mensen praten. Eerst probeer ik z o n d e r een bepaald idee vanuit deze plek, deze situatie iets te vinden. De situatie is voor mij altijd uitgangspunt. Ik zoek niet op de abstracte manier, maar volgens dit principe: hoe kan ik de situatie ter plaatse STERKER maken?

J.P.: - *En hoe was dit proces in Lewenborg?*

J.D.: - In 2008 heb ik gezien de "oude plek" met het lage gebouw van gezondheidscentrum. Het kanaal was al maar de nieuwe Lewenborgse winkelcentrum kon ik alleen mee voorstellen. Ik wist dat hier komt een centraal plek in de wijk, die interessant kan zijn met water op zich. Ik heb geconstateerd dat ik weinig ruimte kan hebben dus op een moment dacht ik: een kunstwerk in het water! Het idee is gekomen om een bestaande boot te gebruiken. Voor hem heb ik gevonden plek in het water.

De oude bunschip uit 1926 wordt gestript, ontleed van alle details. De hoofdvorm blijft bestaan; vorm van schip is objectief mooi. Langzaam komt het idee hoe kan ik het schip toepassen in een openbare ruimte. Daarna komt en beslissing om welke manier kan zij aan de walkant vastgevoerd worden. Op het eind was een kleur gespoten. Dit project heeft veel associatie met het principe van architect Louis Le Roy, die ook in Lewenborg een groengebied ontwierp, dat eindproducten worden gebruikt als beginmateriaal voor een nieuw, dat alles moet effectief zijn; dat er is geen afval.

J.P.: - *In september 2008 uw schetsontwerp gepresenteerd was aan de kunstcommissie. Op dit moment werkte u het definitieve ontwerp uit. De officiële onthulling van uw kunstwerk Lewenborgsingel in mei 2010 was spectaculaire. De muzikale omlijsting van het shantykoor "De Hunzevaarders" paste ideaal aan. Na de opening kon u ongeveer 150 aanwezige buurtbewoners te zien. Zij blijven om "hun" kunstwerk op eigen manier te toosten; zitten, praten, eten, drinken, naar muziek luisteren... U woont in Tilburg. Zeker had u nooit vroeger dit contact met ons wijk.*

J.D.: - Ik houd van deze sfeer. Ik voelde iets authentiek, met een rouw karakter, een beetje anarchistisch. Dat was de sfeer van mensen die leven, die werken - geen sfeer, die kunnen wij noemen: "Rijke mensen gesloten in hun dure willas en hun dure auto's."

J.P.: - *Als ik naar uw website kijk, zie ik dat u werkt veel met de klassieke, simpele materialen, maar bovenal - met hout.*

J.D.: - Mooie materiaal, warm en levend. Dat kan genetisch zijn dat ik werk met simpele materialen. Mijn voorvaders waren scheppers en timmerlieden. Ik ben zoon van de binnenvaartschipper. Hij had der-

tig meters lang transport schip, die vaart met zand of andere materialen door Nederland en België.

Tot mijn negende jaar woonde ik op deze schip met vier kinderen en met ouders. Later was dit schip verkocht en wij hebben naar het huis in Terneuzen verhuisd.

J.P.: - *Was dat een grote schok van schip naar huis verhuizen?*

J.D. (lachend): - O dat was aardig een huis hebben... Iedereen had meer ruimte voor zichzelf. Maar met varen heb ik nooit gestopt. Nu heb ik een sloep uit jaren vijftig met kajuit, Ik kan elke jaar door Nederland varen. Dit is fantastische ontspanning. Na twee dagen heb ik gevoel van een week rusten. Een keer per jaar ga ik naar Normandië. Daar heb ik totale rust.

J.P.: - *En andere landen?*

J.D.: - Andere landen... De reis naar Zuid-Afrika was indrukwekkend. Ik schaamde mee: hoeveel luxe hebben wij in West Europa! En hoeveel luxe hebben wij in Nederland als kunstenaars! En nog - hoeveel geluk heb ik zelf met de realisatie van mijne projecten! Kunst in openbare ruimte, kunst op straat... - welke kunstenaar kan in Zuid-Afrika denken over?

J.P.: - *In jouw projecten een sterke spiritueel element echt zichtbaar is.*

(ik neem maar een voorbeeld - Music Kiosk uit 2009). Bent u religieus?

J.D.: - Nee, ik ben niet religieus. Maar ik mediteer elke dag, dus een meditatie ziet zoals in mijn leven en mijn werk.

J.P.: - *Uw opleiding moet zeker grondig zijn...*

J.D.: - Als 18-tige ben ik naar de Academie voor Beeldende Vorming in Tilburg gegaan en na de opleiding "tekenen en schilderen" (1981-1986) aan Ateliers 63 te Haarlem (1987-1989). Daar ben ik begonnen met de ruimtelijke concepten. Mijne eerste ruimtelijke objecten uit 1991 waren sterk minimalistisch.

J.P.: - *U werkt met unica, maar in ons dagelijkse leven gebruiken wij permanent de massaproducten. Kan u wijzen die producten die passen aan jouw perfectionisme?*

J.D. (lachend): - Mijn auto waar nu zitten wij - Volkswagen transporter en mijn gereedschap - Festool. Ze zijn toevallig allebei Duitse producten. Ik kan met hem echt precies omgaan.

J.P.: - *De Nederlanders houden van de precisie.*

J.D.: - Ik hou van de precisie; en niet tot de centimeter maar tot de millimeter.

Cafeteria De Steiger

Openingstijden:

maandag:	11.00 uur tot 22.00 uur
dinsdag:	11.00 uur tot 22.00 uur
woensdag:	11.00 uur tot 22.00 uur
donderdag:	11.00 uur tot 22.00 uur
vrijdag:	11.00 uur tot 22.00 uur
zaterdag:	11.00 uur tot 22.00 uur
zondag:	14.00 uur tot 22.00 uur

Cafeteria De Steiger
Kajuit 319 c
Winkelcentrum Lewenborg